

עין משפט
נר מצוה
נז:

ו ה' מ"י פ"ב מ"ג מ"ד
 סלה ה' מ"ג ע"ג רמח
 טור ו"ש ע"ג י"ד ס"י קלח
 ספ"ג ד'
 ו ב' מ"י מ"ט מ"ח ס"ח
 (ה"ד) ט"ו ט"ז ח"י ס"ח
 ג ט"ז ט"ז ט'
 ז ג' מ"י מ"ט מ"ח ס"ח
 סלה י"ד מ"ג מ"ח ט'
 טור ו"ש ח"י ס"י ס' ג'
 ספ"ג ד'
 ז ד' מ"י ס' סלה ט"ז ט'
 ס' ס' ס' ד'
 ז ה' מ"י מ"ח מ"ח ס"ח
 סלה ה' מ"ג מ"ח ט'
 טור ו"ש י"ד ס"י ס' ס' ס'
 ד'

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה כספ קאמר
וטר' למר' הקס"ד וזכ"ר מה"י
אלא מרדכי איתמר כו'
ה"ג בספר הישן הקס"ד
וניב שואל ק"א: (ב) תוס'
ד"ה הכא וטר' למל' פנ'
לקטלא במחמסין: (ג) ר"ה
פניא וטר' מדמי ובטוטפת
וקרניסין:

גליון הש"ס

במ' ראשה חונקת את עצמה ומה הטעם נקרא קטלג. הרע"ב פירש מ"ח דללים: שם כלל אמר רבי שמעון בן אלקיז כל שהוא למטה מן השבועה לקמן דף סה ע"א:

מוסף רש"י

יִצְחָא אִשָּׁה בְּחַיֵּי שְׁוֹר.
שְׁוֹרָה נָהָן שְׁוֹרָה (לְשׁוֹר)
סוֹד, בֵּין מִשְׁלָה, מְלֻשָּׁן
(שִׁשׁ), לְמִטָּה מִן הַשְּׁבִכָה.
כָּהֵן מִיָּסָה שֶׁ לְמֶר, יִצְחָק
בֹּר, לֵיל חִיטִּין דִּלְמָא שְׁמַל
וּמְחֻלָּא, דְּמִנְיָ שְׁוֹרָה
וּמְנַחֵל כֹּהֵן שְׁמַלְכֵּס נִי הוּא
לְשׁוֹר (לְשׁוֹר סוֹד).

רַב נָסִים גֵּאֹן

[illegible]

במה אשה פרק ששי שבת

הבא בקולא עסקינן. תימה דמשמע דקטלה טעמא מאס חליה וא"כ אמאי חני (ב) במתמיתין צסיפא בדי חוטי אמר גרשא הוה ליה למיתביה ואומר רשב"א דקטלה גמי דבר של גוי הוא יוש לחוס דלמא שליף ומחויא ומייר מחני' ברפוי דליכא חליה ולכן

אין לאורו אלס משוס מכשיו אלס
ברייחה דלכס חירי צמיהדק דליכס
נלימיש דילמס שלפס שאינס מסייר
פון אלס תרלס עלפס צטר ווארט
נמאל דוחקיר לאוקמט צרייחט משוס
האלינד לאוקמט צרפיו ומשוס משלפס
צנכממני ו"ל דצרייחט משמע ליה
עמעמט משוס האלינד דומיר דירשט
דקנייט הננות ווארט צמוטין
צנאנאויסס דלס אלטערך דליכס נלימס
דילמס שלפס ומחוייל דפטיטט האט
דמאל נוי שייך צמוטין דלס אלטערך
אלסמענין דליין פון חלינד ווארט
צנמסירטן צשעט צבילע ויה"י סיסט
עמעמט משוס חלינד: תנ"א נמי
דמתי ב"ה. דמתי (א) פסרטיין הקעניס
דוכן לקבוע אפטייט צבכסס אלס
דוממל דקטיפטט אין קועניץ:

אי ככלא דעברא חנו. מינה חי ככלא דעבדא חנו אחמי קמי טפי גבי אסא וייל דעשי למיתני דכסיא דמתי ויולא בככול ופסא נכרית לחזר ופסא נכרית לא שייכא אללא חאסא וחי' אחמי לא חני נמי כנרשא פסא נכרית כדדי ככול דאין ויולאין כה לרה"י ויש לומר דמלתא כעטוטא היא דאקור לנלא כה ודו"ר דלרה"ר משלפא משום דמחבו עבדא וחי' אי ככלא דעבדא חנו שרי בחזר טפי משאר דברים דעבדא אלזל אי חיפא לא חנו שרי חזר דשיר חתאר שלח חתגנא עז כעלד דמפרש עולא לקמן (דף סד:) וייל דככלא דעבדא שרי כדי לעשות בו קורת רוח לרבו שאם היה כל היום בלא ככול לאחזילו בחזר דכדז מועט שעשה העבד כגדר רבו סבור רבו שדעמו למחורו בו ואחי לידי קטטה ולקמן (דף פ"ט:) דכסיא מודו כ"ע דככול חיפא של חנו היא קשה לר"י דהא דכסיא חנו לא חנו ככלא דעבדא חנו חנו חיפא של חנו כ"ע לרה"ר: **אין** בה משום בלאים. פרש"י משום שאינה טווי וריב"א לאמר דמשום הכי אין להמיר דהמנן הלבדים אקורין מפני שהן שועין אללא משום דלאקטמא דבר קשה הוא ודיכדר קשה לא אסרו רבנן משום

נכללים נדמאר נפרק קמא דביה (דף עו. וס) א"ר הונא בריה דרב
 רביחא לפי שהיא קשה וכן משמע ביומא פרק ב' לו (דף סט.) דר אבי
 הונא בריה דרב יהושע גמא גמלא דנרג שהיא וקשה לר"ת
 ונפרק פיעוט ומשמע הכנים אלוטריין אל ס"ד' הויל ואשתי כללים
 וכן וס"ה לישאל נמי שרי ואומר ר"ת דדבר שהוא שוע טווי ונח וכן
 ענין אסור מן ההורה אבל בכללים דרנן כגון נבדים שהם אלא ש'
 נבדוה נמי כיון דמאורי"ה ש' להניע מחמירן נדחיה אל עילה ועל
 שרי אפילו דמבריין דקריין דבדקש לו גזרי רנן כלל וכלל
 ההמור וברם ובסמות ומילי אחריי דחשיב בתם' כללים ועל אותן קוס
 ששמן ומחבב כן הממט שמי תפירות דאסורין כהעלא אפילו חוט'
 אבל כהעלא אל אבל אל כן בחבור קר נמי זמר יכול להיות דמותר
 ש' נבגדים אל ש' פסל שן אסור קושט משני לדין ומחול כן מהסדק
 נדמה כהמ: וא"ר' מטמאה בגדים' קשה לר"ת מילי אירע נגעים
 ואומר ר"י דמטמא כמא ושראים מקי' דפסין קטנים שטחורין כז'
 נדמאר (כלס פרק ב' משנה ה) כפה שנתנו לס"י טעור מן התער
 מחבב וקובעין בה אכנים טעובות ומרגליות ולפ"ו יחא דמטמא כמא
 ואכנים טעובות ומרגליות ולפ"ו יחא דמטמא כמא

ובקטלה עסקין. כגד חשוב לתלות בנאורה כנגד גבה שלא יפול מה
 ושהיא אורכלת על גביה ויש לו מקום שנים כעין שעושים למננסים
 ויחזקו בו ראוה רחבה ומוללתו סביב הראוה שהנגד רחב הרבה
 וקושרת הראוה סביב נאורה וחונקת עצמה בחזק כדי שמהא בשרה

בולטת ומראה בעלת כשר וממון
שהנעוטה חלקה ורחבה אינה
מוקפת: **מכלל דפליגי**. בתמיהה אינה
ח"ק לא איירי בלשמה, שמע מינה
בשער מודה דלא מיהדר על גבי
שער: **דילמא**. האי דלדכר שער:
כשם קאמר לכו. כשם שאתם מודים
לי בחצותי שער אודו לי בחצותי למר (א):
חומרא דקדושים. קשר שפועש
לפרוסתו קיטור על רע של תשלוט:
וסיכו **קמיע מומחה**. דקתי מתני (ב)
ולא בקמיע בזמן שאינו מן המומחה
ולא מומחה וסבי דמי: **אפווייני**.
פרונויילי של אפי: **שכס**. קופיט.
דאי שלפא ליה מגילת ראשה: **הקפסא**.

חובי שער אין חוצצין
 ושל שער אין חוצצין
 מתניתין נמי דיקא
 שער בין משלה בין
 רבי יהודה אפילו
 רבנא הוא ושמ"ש
 לא בטומפת:
 מרתא דקטיפתא א"ל
 ותשתרי אלא אמר
 בב"י^ז אפוזינו תניא
 בסבכה המוזהבת
 בעינן בה איזו טומפת
 טומפת המוקפת לה
 גזעין לה עד לחייה
 גזשין אותן של מיני
 אותן של כסף ושל
 רבי ינאי כבול זה
 דעברא תנן אבל
 ימי או דילמא כיפה
 דעברא^ח אמר רבי
 כיפה של צמר תנן
 כבול ובאיסמא
 אף בכבול לרה"ר
 לא למטה מה השבכה
 מלה מן השבכה אי

א"ר אבהו ב"יוני מאי
ב כליא פרוחי ת"י ג' דברים נאמרו באיסטמא איין בה
מאה בנגעים ואין יוצאין בה לרה"ר משום ר"ש אמרו אף
אין
ושע האי נמטא גמלא דגרש שריא שע"ג דשאר לנדים אסורין האי
מזר בגדי כהונה קשין הן ולקח שרי להניע מחמיהם ים הא לשמר רב
ציון כפ"ק דערמין (דף ג:) הכל חייבין צליית כהנים לים וישראלים
יביעו כו' לא למיצי והשמא היכי אישמרי להו והא בגדי כהונה קשין
דן מלבוש והעלאה דאסור מן התורה אין חילוק בין דך לקשה דככל
שרי בקשין אפילו לנבש כיון דאין בזה כללום אלא מדרבנן ובגדי
אכל אלא מותר להניע מחמין אכל אמרו חכמים אסור לעשות כן
דך מן היכא דלא שמיז כריכה מותר להניע מחמין בגון מדרשת
תוספוטש השיב ר' יחנן שאם יש בחובן בלאי בגדים של זמר ושל
פירה של קנבוס או של משי שלא התירו כרים וקטמות אלא בהעלה
בהעלאה שאין חוץ הפירה מחברן לבגד כלל אלא שמתכרז ומקרב
לזמר שגמלים ושרן זה חביבר ארזי או תפירה או קטירת חמלים
אפי' במת ואלו אכל ממנו דבעיין טווי וארזי כדלמך לקמן (דף מד.)
מאזים במת ושרן איסטמא שטמא בוז דשייך זה מדרס כמו בכפה
אילו דין שטמא במת ושרן ובערוך פי' איסטמא חמירה של בגד
שזעים כשאר תכשית אכל בנגעים לא שאין הבגד עיקר כ"א ההב
נמי אין זה משום כללום:

מסורת הש"ס

[illegible]

לְעוֹי רַעֲשׁי

ורוצט"ל. נוד קישוט
במנהג על המצח,
ק"ש"א, שבים עשירי רשת,
ולטר"א (פילטר"א).
מצע) לקד (עשירי
וחומרים, שהם רק כבשים
יחד, ולא ארונים).

רבינו חננאל

[illegible][illegible]

והאמר

ואין בה משום כלאים דלאו אריג הוא, ואינה מטמאה בנגעים שאין בה שתי וערב. [אמר] רב הונא טוטפת. עניית ערשות של מיני צבעונין. עשירות ערשות אותו של כסף ושל זהב.